

Angrebet som den, det tredje ærede Mindretal, Folketingsmanden for Assens (Berntsen) er naaet til. Dette ærede Mindretal kunde have haft Anledning til — men har selvfølgelig ikke følt denne Anledning —, da han havde skrevet Indledningen til sit Mindretalsvotum at sige med en klassisk Vending: Oh! ve, mit ene Knæ, den Indgang var for — rebelsk. Men det ærede Medlem har fundet, at denne Indledning stod godt til Sindelaget overfor Ministeriet og Flertallet her i Salen og overfor det Forslag, som Ministeriet har fremsat, og som Flertallet støtter. Flertallet i Udvalget har imødegaaet det ærede Medlems Paastande, og jeg skal ikke her paa ny komme ind paa disse. Jeg vil blot sige, at Beskyldningen for, at dette Forslag er baade „parlamentarisk og finansielt uforvarsvarligt“ er for min Betragtning et Angreb saa stærkt, at hvis jeg kom i det Tilfælde at ville sætte mit Navn under eller offentlig udtale en saadan Beskyldning mod denne eller en anden Regering, vilde deri ligge fra min Side en afgjort Krigserklæring — politisk selvforstaaeligt — overfor det paagældende Ministerium. Jeg vilde ikke kunne lade en saadan Karakteristik af Ministeriets Handlinger forenes selv blot med en neutralvenlig Holdning.

I øvrigt skal jeg ikke atter komme ind paa at paavise, hvor ganske og aldeles ovenud urimelig det ærede Medlems Beskyldning er. Det ærede Medlem finder Anledning til — det er ikke saa mærkeligt — at forklare, hvad han mener med „parlamentarisk og finansielt uforvarsvarligt“, en Forklaring, som sikkert kan være ret fornøden. Han siger i sin Replik, at det er under Hensynet til Forsvarskommissionen, under Hensynet til Respekten for egne Beslutninger og under Hensynet til Nødvendigheden af til sin Tid at have et samlet Overblik over Forsvarsudgifterne. Men hvorledes forholder det sig med dette samlede Overblik? Mindretallet udtalte ved Sagens første Behandling — det vil kunne ses i Tidenden Sp. 2269 —, at til sin Tid, naar vi fik en samlet Ordning af Forsvaret, vilde han gaa med til en Forhøjelse af de her omhandlede Lønninger. Men til sin Tid, naar vi ere komne til Ende med Forhandlingerne i Kommissionen og siden her i Rigsdagen med det ærede Medlems Forhøjelser af de her omhandlede Lønninger, danne disse Forhøjelser sammen med de hidtidige Lønningssummer Grundlaget for det Overblik, vi da skulle have.

Jeg forstaar ikke denne Henvisning

til det samlede Overblik, medmindre det netop er Udslag af Interesse for, at vi skulle have et falsk Overblik over Situationen til sin Tid. Det kunde man tænke sig, hvis der skulde være nogen Mening deri. Man kunde tænke sig, at Ministeriets Modstandere vilde sige: Det gælder om til sin Tid at faa Materialet, ud fra hvilket Overblikket skal dannes og derefter Agitationen føres, saa ugunstigt som muligt for dem, der holde paa den Ordning, der foreslaas, idet den foreslaaede Ordning med de og de Lønninger o. s. v. udkræver saa og saa mange Millioner, og man da, naar der ikke er indtraadt nogen Lønningsforhøjelse i Mellemtiden, kan sige: Der kunne I se, det koster den ny Ordning, den gamle kostede ikke mere end som saa, idet man da regner med de nuværende Lønninger paa alle Punkter. Ja, hvis det er dette Overblik, man ønsker at faa Lejlighed til at bevare — mine Hensigter have ikke noget som helst med dette Overblik at gøre —, siger jeg, at det er at bevare et Overblik, der er falsk i sin Natur. Thi det siger sig jo selv, at hvis vi ikke inden en rimelig Tid komme til en ny Ordning, maa vi forhøje Lønningerne, og derfor fremkommer det rette Overblik ved, at vi regne med de samme Enheder i den gamle og den ny Ordning.

Det er imidlertid ikke noget i den Retning, som er bestemmende for Flertallet til at tage den Stilling, det indtager, og jeg antager heller ikke for Ministeriet. Men naar vi endelig skulle tale om Hensynet til Overblik, maa ogsaa dette Hensyn tale til Fordel for, at vi under den nuværende Hærordning med det nuværende Personal gaar til rimelige Lønninger, thi saa have vi det rette Grundlag, hvorfra Sammenligninger skulle foretages med det ny, som til sin Tid kommer.

Og saa er der Hensynet til Kommissionen. (Afbrydelse). Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) vil sufflere det ærede Medlem for Assens (Berntsen) til noget nyt. (Slengerik: Nej, det var det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds [Anders Nielsen] jeg vilde sufflere til noget fornuftigt). Komme vi til Kommissionen, ere vi ved Mindretallets Alfa og Omega, ved Begyndelsen og Enden og dog ved det saa aldeles endeløse. Vi drøftede det frem og tilbage ved Førstebehandlingen, de Herrer søgte at krænge Ministerens Skrivelse og Kommissionens Skrivelse, men det var dem ikke muligt virkelig at godtgøre, at der fra Kommissionens Side var taget Standpunkt mod